

2. Задорожний З.-М.В., Омецинська І.Я. Внутрішньогосподарська звітність у системі управління підприємством. *Вісник Тернопільського національного економічного університету*. 2020. Вип. 4. С. 169-184.

Ірина Бенько

канд. екон. наук, доцент

Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Отримати відчутні результати показників зниження корупції можливо лише через застосування комплексного підходу, тобто збалансованого використання всіх методів протидії на всіх етапах процесу публічних закупівель. Обмежуючись окремими методами впливу можна отримати лише короткочасний ефект.

Різносторонній розгляд проблематики свідчить про наявність специфічних аспектів та значний інтерес до цих питань. Разом з тим комплексне дослідження майже не проводилось. Не вирішено низку проблем у сфері публічних закупівель, тому усе це потребує подальших наукових досліджень.

У багатьох країнах, з метою уникнення порушень використовують запобіжні заходи. На наш погляд, досить вдало налагоджена робота щодо заборони та запобігання змови між учасниками торгів у законодавстві Канади. Так, закони стосовно корупції забороняють зловживання із заявками при проведенні закупівель. Досить вдало вирішується проблема змови між учасниками закупівлі і у законодавстві Європейського Союзу [2, с.85].

У міжнародному масштабі безумовно боротьба з корупцією є важливою складовою діяльності держави та будь-якого відповідального керівництва, адже корупційні дії можуть підірвати всю систему економічного і політичного життя країни. В усьому світі здійснено впровадження державних і неурядових програм боротьби з корупцією, у тому числі і в сфері публічних закупівель і успіхів є достатньо. Корупційні дії гальмують впровадження економічних реформ у державі та зумовлюють розкрадання національного багатства.

В документах ООН зазначається, що корупція передбачає зловживання державною владою для одержання вигоди в особистих інтересах, інтересах третіх осіб чи груп. При цьому державні службовці встановлюють плату за надані послуги, які є власністю держави, що розглядається як корупційні дії.

Через залучення великих обсягів коштів, які використовуються при закупівлі товарів, робіт і послуг, дана сфера діяльності є підґрунтям, що породжує корупційні правопорушення та зловживання.

У законодавстві нашої держави корупційне правопорушення трактується як „умисне діяння, що містить ознаки корупції ...”, за яке законом встановлено

кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність”.

У відповідності до Кримінального кодексу України хабарництво визначається як надання, пропонування хабара або незаслуженої винагороди, а отримання – як прийняття або вимагання.

В Україні існує проблема щодо впровадження дієвих механізмів із запобігання корупції, які вимагають посилення прозорості й сприяння залученню населення до процесів прийняття рішень, а також створенню атмосфери неприйняття корупції.

Ефективна боротьба проти корупції в Україні потребує належного законодавчого забезпечення, формування дієвої системи державних органів, забезпечення належного координування формування та реалізації антикорупційної політики, превентивних заходів запобігання корупції. Розбудова такої інституційної системи повинна відповідати міжнародним стандартам і передовій світовій практиці. Тому доцільно систематизувати теоретичні засади та обґрунтувати необхідність і доцільність застосування комплексних заходів щодо протидії корупції та вдосконалити функціонування системи закупівель, що передбачає:

- вдосконалення законодавства у сфері закупівель відповідно до європейських принципів;
- внесення пропозицій щодо вдосконалення законодавчого регулювання відносин, що виникають у сфері запобігання корупції;
- забезпечення здійснення дієвого контролю, зокрема шляхом запровадження обов’язкового проведення аудиту фінансово-господарської діяльності суб’єктів господарювання;
- здійснення громадського контролю за виконанням законів у сфері запобігання корупції з використанням при цьому таких форм контролю, які не суперечать законодавству;
- розробка та застосування спеціальних програм правової освіти з питань подолання корупції;
- проведення наукових та соціологічних досліджень з питань запобігання корупції;
- опублікування щорічних соціологічних опитувань щодо наявності корупції в державі;
- залучення до участі в торгах іноземних учасників, а також виключення випадків дискримінації учасників-нерезидентів;
- підтримка вітчизняного виробника та представників малого і середнього бізнесу;
- збільшення відповідної реклами в засобах масової інформації щодо інформування населення з питань запобігання корупції;
- здійснення інших не заборонених законом заходів щодо запобігання корупції [2, с.87].

–

Список використаних джерел

1. Бабенко К.А., Діденко Н.Г., Кондрашова М.В., Лазаренко С.Ж. Прояви корупції в системі освіти: запобігання та протидія : навч.-метод. посібник. Київ: МП Леся, 2016. 236 с.

2. Бенько І.Д., Сисюк С.В. Корупція в сфері публічних закупівель: форми прояву та засоби протидії. *Науково-практичний журнал. Причорноморські економічні студії*. Вип. 38. Ч 2. Одеса. ПНДІЕІ. 2019. С.84-87. URL: http://bses.in.ua/journals/2019/38_2_2019/19.pdf

Nataliya Melnyk

PhD, Associate Professor

Western Ukrainian National University, Ternopil, Ukraine

SHARING ECONOMY: ACCOUNTING ASPECTS

In today and in future economic life, all resources can be shared among individuals and companies. In this context, people's lives and work methods will also undergo profound changes, while the scope of the sharing economy is rapidly expanding at an unexpected speed.

A universally accepted, standard definition of sharing economy has yet to emerge, but the following definition on the basis of the main features and characteristics nevertheless can be applied (see fig. 1) [3]:

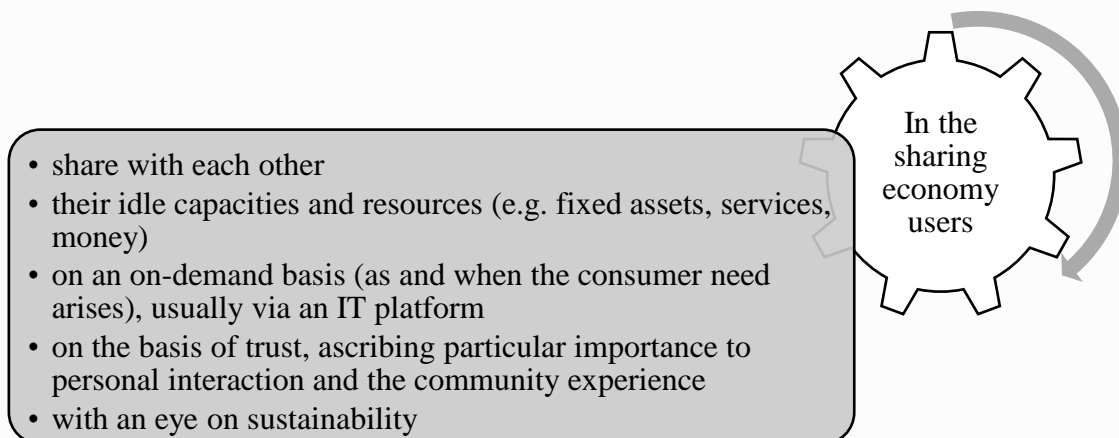

Fig. 1. Sharing economy main features and characteristics

A sharing economy is defined as an economic system in which assets and services are shared between private individuals. It's used as an umbrella term for many different services, apps, and products. Attila Marton, professor of digitalization at Copenhagen Business School, believes these can be divided into three distinct concepts. First – the real sharing economy: sharing in its simplest form, such as food or household products between flatmates. Secondly - gift-giving: sharing of product or service in the expectation that others will reciprocate